

Спомин

Борис Олійник

- А ти пам'ятаєш... а ти пам'ятаєш мене...
ще не сивого?

А я ще тебе пам'ятаю,
як ластівку з маю. -

Від подиву очі її
стали синіми-синіми:

- Я все пам'ятаю, мій голубе...
все пам'ятаю...

І глянула так -
аж хитнуло від острого болю.

- Я знаю, - стемнів, - що завдав тобі горя немало.
Що, може б, ти... з іншим знайшла собі кращої долі...
Прости. Не хотів.
А виходило якось невдало.

Погладила чуб його сивий,
мов трави схололі.
Всміхнулася так, що вернулася ластівка з маю.

- Якої ж мені ще бажати, мій голубе,
долі,

Коли я твій перший цілунок
і в снах... пам'ятаю?